

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Κατὰ τίνας πρέπει νὰ στραφῶμεν διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπειρῷ ρωμουνικὰς ἐνεργείας). — Ἐκ τῶν ἐρημικῶν τῆς Ἀραβίας (διοικήσεις καὶ οἰκονομικὰ τοῦ Ὀρους Σινᾶ). — Θράκη (δὲ πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως). — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Ἡπειρος (ἡ μετὰθεσις τοῦ Ὀσμὰν πασσᾶ καὶ ἡ χαρὰ τῶν Ρωμούνων). — Ἡ ἔθνη (ἀνώνυμος ἀποφασιστικὴ ἐταιρεία). — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς: (Διοδοσία ἀντιπροσώπων Σ. Λάμπρου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 8 Φεβρουαρίου 1906

Ἡ Τουρκία ὁμοιάζει πρὸς τοὺς παρὰφρονας ἐκείνους, οὓς οὐδὲν δύναται νὰ σώσῃ ἀπὸ τῆς αὐτοκτονίας. Ἰκεταί, συμβουλαί, ἐνθαρρύνσεις, τὰ πάντα ἀποβαίνουν μάταια πρὸς τὴν ἀλογίστου ὀρμῆς, μετ' ἧς φέρονται πρὸς τὸν θάνατον, ὅλοι δὲ οἱ περὶ αὐτοὺς μετὰ τὴν ματαίωσιν τῶν φιλανθρωπικῶν προσπαθειῶν τῶν ἀγανακτοῦντες καταλαμβάνονται ὑπὸ τῆς ἀνυπομονῆς νὰ ἰδῶσι τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ παράφρονος ὡς ὁδὸν τε ταχύτερον, ἢ ἀπαλλαγῇ καὶ αὐτοὶ τοῦ μαρτυρίου.

Εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν πενήχθημεν σήμερον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας ὑπὸ τῶν Τούρκων. Κακὴ μοῖρα ἦν ἡμεῖς πρὸς αὐτοὺς ὅχι! ἀπαγε τῆς βλασφημίας! διὰ φιλίας, ἀλλ' ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι τῆς ἀμοιβαίας σωτηρίας ἡ καθ' ἑλληνικὴν ἄμα καὶ Τούρκων ἐπιβουλὴ τοῦ σλαβισμού. Ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἡμῶν συμφερόντων ἀμυνόμενοι δὲν ἐπαύσαμεν ὑποδοχόμενοι τοὺς Τούρκους διὰ τῆς θαυμαστῆς δραστηριότητος πολιτιστικῆς ἐνεργείας τῶν ὑπ' αὐτῶν πυκνοτάτων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν νὰ φανῶσιν ἀνθρωπινώτεροι ἐν τῇ διοικήσει των, ν' ἐνθαρρύνωσι τὰς φιλειρηνικὰς καὶ ἡμέρους ταύτας τάσεις τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, αἵτινες ἀπέβαινον πηγὴν ἄμα πλούτου καὶ δυνάμεως διὰ τὴν πάντοθεν καταρρέουσαν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ αἵτινες ἠδύναντο νὰ ἀποβῶσι, καὶ ἂν κόκκος νοῦ ἐνεφύλευεν ἐν τῷ κρανίῳ τῶν διοικούντων τὰ τῆς Τουρκίας, ἀφ' ἑταρῆς ἀναγεννήσεως τοῦ σεσηπότες τῶν Ὀσμανιδῶν κράτους.

Μάτην πάντα ταῦτα. Ὁ ἀπ' αἰῶνων ἐκ Βουχάρας καὶ τῶν ὁροπέδων τοῦ Τουρκεστάν μετενεχθεὶς εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἀνατολὴν σπόρος τῆς βαρβαρότητος διετήρησεν ἐν αὐτῷ ἀμεταβλήτον τὸ σφρίγος τῆς ἀγρίας μισαλλοδοξίας καὶ τοῦ ἀλογίστου φανατισμοῦ, ἐξῆλπε δὲ τὴν τερατώδη γονιμότητά του ἐπὶ πάσας τὰς ὠραίας ταύτας χώρας καὶ δὲν ἀφ' ἧκε νὰ φυτρώσῃ οὐδὲ ἐν ἄνθος προόδου, οὐδὲ ἐν ἄνθος εἰρήνης, εὐνομίας, τάξεως. Ὀλὴ ἡ ἀσιατικὴ μικρόνους πανουργία ἀποκλειστικῶς ἀφιερῶθη εἰς τὴν καταπόνησιν τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, εἰς δὲ οὐδέποτε συνεχωρήθησαν τὰ διανοητικὰ τὸ πλεονεκτήματα καὶ αἱ πολιτιστικὰ ἀρεταί, τὸ μωρὸν δὲ καὶ ὀλίγηρον μακιαβελικὸν δόγμα τῆς διαιρέσεως ἐφηρμόσθη μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀτεγείας πρώτιστα πάντων κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἰνα καταβληθῶσιν οὗτοι καὶ καταπέσωσι τελείως ἀνίκανοι ἐγορηγοῦντο ἀνοικτῇ τῇ παλᾷ προνομία εἰς τοὺς δουτικούς ἐν Παλαιστίνῃ. Ἰνα ἐξαλειφθῶσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἐκεντρίζετο εἰς ἀφύπνισιν ἀπὸ τελείου ἐθνικοῦ ληθαργίου τὸ ἐν ἡμιαγρίᾳ διατελοῦν καταστάσει βουλγαρικὸν γένος. Ἰνα ἐξασθενήσωσιν οἱ Ἕλληνας, ἐδοθήσαν οἱ Τούρκοι τοὺς Ρώσους ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Ἀντιόχειᾳ, κατὰ τούτων δὲ στρέφεται νῦν τὸ ἄτιμον κτύπημα ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τῆς ἀποκρίσεως Ρωμούνων καὶ ἐν Ἡπειρῷ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Ὀσμὰν πασσᾶ.

Τὶ ἐκέρδησαν οἱ Τούρκοι ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Βουλγάρους εὐνοίας ἃς ἀναμετρήσωσι βλέποντες τὸν γεωγραφικὸν χάρτην ἀπὸ τοῦ Δου-

νάβωος μέχρι τῆς Ροδόπης καὶ ἃς σταθμῆσαι καλῶς οἶους συνεκόμισαν καρποὺς ἐκ τῶν ἀφθόνως σπαλόντων βερατιῶν πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἐν Μακεδονίᾳ καὶ οἶους μέλλουσι νὰ συγκομίσωσιν ἐν προσεχέσταις μέλλουσι διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀξιοματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Μία μόνη ἐπαρχία πλὴν τῆς Θράκης ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ εἶχε μείνει ξένη πρὸς τὰς ἐξώθεν ἐπιβουλὰς ἐνεργείας, ἡ Ἡπειρος. Νῦν ἰδίᾳ χεῖρὶ ἡ κακὸς οὖλος ἐν τῇ ἀνοίᾳ αὐτῆς Τουρκία σπείρει τὸν σπόρον τῆς ἀναρχίας καὶ σκάπτει αὐτὴν ἀφ' ἐαυτῆς εὐρεῖαν τὴν λεωφόρον, δι' ἧς θὰ βαδίσῃ ἡ ἐπέμβασις τῶν ξένων.

Ἄλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα ἀρκεῖται. Ὅταν δὲν ἔχῃ ἀφορμὰς νὰ ζητῇ τὴν συνδρομὴν τῶν ξένων πρὸς καταπόνησιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, πράττει τοῦτο αὐτὴ διὰ τῶν ὀργάνων αὐτῆς. Τὴν προσοχὴν αὐτῆς νῦν ἡ Τουρκία στρέφει κατὰ τὸν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἑλληνισμόν. Ἀπανταχοῦ, ὅπου προνόμιον ἑλληνικῆς κοινότητος, καταργεῖ αὐτό. Ἀπανταχοῦ, ὅπου πρόδος τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος, πείσεις τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν μέχρ' ἡ τελείας ἐξοντώσεως.

Διὰ τί νὰ ὑπερπηδῶμεν ὅρη καὶ διαπλέωμεν θαλάσσας, ὅπως ἀνεύρωμεν πότε μὲν τὴν κακοήθη μεγαλομανίαν τῶν Ρωμούνων, πότε δὲ τὴν μεγαλοπρεπὴ εὐτέλειαν τῆς Ἰταλίας, ὅτε μὲν τῶν Ρώων τὸν ἄγριον μισέλλητισμόν, ὅτε δὲ τὰς ὑπόλους τῶν Αὐστριακῶν σκευωρίας, ὅταν πρὸ ἡμῶν κῆται ἡ ἐστία πάσης κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐχθρας καὶ τὸ κυριώτατον ὄργανον τῆς καθ' ἡμῶν ἀδικίας, ἡ Τουρκία;

Ἀποκρούομεν πάσῃ δυνάμει τὴν κακοήθη βλασφημίαν, ἣν ἐπιρρίπτουσι πολλοὶ ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἡμῶν, ὅτι ἐγίναμεν, ἢ θὰ γινώμεν ποτε φίλοι τῶν Τούρκων. Ἀν πρὸς στιγμὴν Ἕλληνας πολιτικοὶ ἄνδρες ἐνόμισαν τοῦτο δυνάτον, ἡμῶν γευσαν τοῦτο φρονήσαντες τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀνοίαν καὶ τὴν ἰδίαν ἀμάθειαν, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν ἀκλόνητον καὶ πατροπαράδοτον πίστιν, ὅτι ὁ Τούρκος εἶναι ὁ σφετεριστὴς τῆς πατρικῆς τοῦ κληρονομίας, ὅτι ὁ Τούρκος εἶναι τὸ πολιτικὸν τέρας, ὅπερ ἐγέννησε τῆς Ἀσίας ἡ βαρβαρότης καὶ ἐγαλοῦχησεν ἡ εὐρωπαϊκὴ ἀντιχριστιανικὴ καὶ ἀνῆθικος πλεονεξία καὶ ἐμεγάλυνεν εἰς τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐρημώσῃ τὴν Ἑλλάδα γῆν ἀπὸ τῶν κοσμημάτων τοῦ πολιτισμοῦ τῆς καὶ ἀπὸ τῶν κειμηλίων τῆς ἀκαταπονήτου φιλεργίας τῆς.

Τοῦτο τὸ τέρας ποθεῖ πρώτη πάντων ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ νὰ φύγῃ, ὅθεν ἤλθε, καὶ ἐξαφανισθῇ τὸ στίγμα, ὅπερ ἐνεκολλάθη εἰς τὰς καλλιότας ταύτας χώρας τοῦ κόσμου ἀποδιδόμενας εἰς τὸν ἥλιον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἡμερώσεως. Ὁ πόθος οὗτος εἶναι ὁ ἀπαράβατος νόμος τῆς ἑλληνικῆς ιστορίας καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καλοῦμεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν Ἡπειρώτας καὶ Μακεδόνας καὶ Θράκας νὰ ἐγκαρτερήσωσιν ἀπότρητοι πρὸ τῶν σκευωριῶν καὶ ἀπειλῶν τῶν ξένων, ἀφοβοὶ πρὸ τῆς τουρκικῆς τυραννίας, διότι τὸ μικρὸν καὶ ἀσθενὲς βασίλειον παρὰ τὰς ἀτασθαλίας τῶν πολιτικῶν του ἐκὼν ἄκον μετ' οὐ πολὺ θ' ἀναγκασθῇ ἀπαξ εἶναι ὁμιλήσῃ διὰ τῶν ἔργων ἐν ὀνόματι τοῦ ὅλου, κραταιοτάτου πάσης ἀλλῆς φυλῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἑλληνικοῦ Γένους.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ

Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ ὄρους Σινᾶ.

(Φίλος διαμένων ἐν Αἰγύπτῳ, ἀρχαῖος δ' ἐργάτης τοῦ δημοσιογραφικοῦ καλλήμου, γράφει ἡμῖν ὅτι κατὰ τὴν ἐν Σουεὺ διαμονὴν αὐτοῦ συνηγνῆθη μετ' ἐπισκόπου τῆς ἐν τῷ θεοβαδίστῳ Ὄρει Σινᾶ ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ παρ' αὐτοῦ ἔμαθε πολλὰς ἐνδιαφερούσας εἰδήσεις, ἃς ἐν βραχείᾳ, ὡς λέγει, περιλήψει μεταδίδει ἡμῖν δι' ἐπιστολῆς). Ἡ ἱερὰ καὶ γερασμία Μονὴ αὕτη, γράφει, διαφέρει νῦν περίοδον βίου ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νῦν Σ.

Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς Κυρίου Πορφύριου Β', ὃν οἱ Μοναχοὶ ἀξιοῦνται βαθύτατα, διὰ τὴν μεγίστην ἀξίαν αὐτοῦ ἐν πᾶσιν, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν ἐκτακτὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ ἀνυψώσεως αὐτῆς. Ὁ προκατόχος αὐτοῦ Σ. Κύριος Πορφύριος Α', ὁ παλαιότερος καὶ νῦν ἐν Χίῳ ἐφημέριος, ἔσπεσε τὴν Μονὴν οἰκονομικῶς διὰ δεξιότητος διαχειρίσεως. Ὁ νῦν θὰ προβιβάζῃ αὐτὴν, ἀναλόγως τῶν νῦν καιρῶν, καὶ κατὰ πολλὰς ἄλλας ἐσόδους. Ἀλλὰ περὶ πάντων τούτων, ὅσα ἤκουσα, θὰ μοὶ ἦτο μακρὸν ν' ἀσχοληθῶ σήμερον· περιορίζομαι δ' εἰς μόνον τὴν μετὰδοσιν εἰδήσεων τινῶν ἐνδιαφεροσῶν, διότι πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ ἡμᾶς πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὸ ἀπώτατον ἐκείνο ἐρεῖσμα τῆς ἡμετέρας φυλῆς, τῆς ἡμετέρας θρησκείας. Ἐν τῇ Μονῇ γίνονται μετ' ἀλλὰ ἀνακινίσεις, καταδραστηρίων παιδιῶν κτιρίων καὶ κ' ἰσομένης νέας πλεονείας, ἐν ἧς θὰ τοποθετηθῇ ἀσφαλτέριον ἢ πολυτίμητος βιβλιοθήκη αὐτῆς, περιλαμβάνουσα τριετία περίπου χειρῶν γράφει καὶ ἄλλα σπανιότατα βιβλία.

Ἐπίσης ἐν τῶν περιεχόμενων μετοχῶν τῆς Μονῆς, ἡ «Καθίστασις», ὡς λέγονται, τὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀνεκινίσθη καὶ ἡγυρεῖσθαι καλῶς, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς ξένων δι' ἐπισημοτέρους τινας ἐπισκέπτας.

Τοὺς Πατέρας ἀνησυχεῖ ἐφότος σφόδρα ἡ ἐπιτείνουμένη ξηρασία, ἐνεκα τῆς ἐν τῷ ἔτει τούτῳ ἱεροχίας. Οἱ περὶ τὴν Μονὴν καὶ περὶ αὐτῆς, καθ' ὅσον τὴν Συναίτικὴν χερσόνησον, Βεδουῖνοι θρηνοῦσι τὴν ἐπικειμένην ἀπώλειαν ἐκ πείνης καὶ δίψης τῶν πενιχρῶν κτηνῶν αὐτῶν, καμήλων, ὄνων καὶ αἰγῶν. Τὴν συμφορὰν τῶν Βεδουίνων θ' ἀνακουφίσῃ διὰ γενναϊότερας ἢ τὸ σῆναι: συνδρομῆς ἡ Μονή. Ἀπειλεῖται δὲ καὶ ἑτέρος κίνδυνος, ὁ ἐκ τῆς ἀκρίδος, ἥτις καὶ κατὰ τὸ 1904 κατέργαγεν ἕως τοῦ χρώματος τὸ κηράριον τῆς Μονῆς, τὸ μόνον ὑπάρχον καθ' ὅλην τὴν Συναίτικὴν Χερσόνησον (ἐκτάσεως ὅση εἶναι ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς) πρᾶσινον βλάστημα.

Ἀλλ' ἐπεφύλαξε εἰς τὸ τέλος τὴν ἀναγραφὴν λυπηροτάτης εἰδήσεως, μεταδοθείσης μοι ὑπὸ τοῦ συνομιλήτου μου: Ὡς γινώσκετε ἴσως, ἡ Μονὴ συντηρεῖται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐν διαφόροις χώραις τῆς γῆς κτημάτων αὐτῆς. Ἐχει δὲ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν τριῶν ἡπείρων, Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Εὐρώπης, καὶ ἐπὶ πολλῶν νήσων τῆς Μεσογείου. Δύο δὲ τούτων, τὰ καὶ σημαντικώτατα, κείνται ἐν Ρωσίᾳ, τὸ μὲν ἐν Κιέβῳ, τὸ δὲ ἐν Τιφλίδῃ. Κατὰ τὰς ἀπαισίας σκηνὰς τῶν τελευταίων μηνῶν ἐν Καυκάσῳ, ὁ δαίμων τοῦ ἐλεύθερου ἐνεφύσησεν εἰς τοὺς μαινομένους κτηνώδεις ἐκείνους συρφετοὺς τῶν ἀσυνεῶν εἰδημάτων ἐπαναστατῶν τὴν διαβολικὴν σκέψιν νὰ ἐπιτεθῶσι καὶ κατὰ τοῦ Συναίτικου μετοχίου! Τὸ πῦρ ὑπῆρξε τὸ προχειρότερον μέσον τῆς καταστροφῆς. Τὸ μετόχιον ἐκάη καὶ κατεστράφη μέχρι θεμελίων! Ὁ ἐν αὐτῷ οἰκῶν ἀντιπρόσωπος τῆς Μονῆς Νεόφυτος κ. Νεόφυτος Κορριάτης, Ζακύνθιος τὴν πατρίδα, μόλις καὶ μετὰ κινδύνου μεγίστου ἤδυνήθη νὰ σωθῇ, διεφυγὼν λῆθρα καὶ κρυβὴς ἀλλοχοῦ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Δὲν ἤδυνάτο δὲ καὶ νὰ ἀγγεῖλῃ τὸ φοβερὸν δυστύχημα τῇ Μονῇ, ἐνεκα τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ τῆς ἀποκοπῆς πάσης συγκοινωνίας. Διὰ τοῦτο ἐσχάτως μόνον κατάρθωσε νὰ μεταδώσῃ τὴν εἰδήσιν εἰς Αἴγυπτον. Οἱ πατέρες τῆς Μονῆς θρηνοῦσι κλαίοντες τὴν σφοδρὰν ἀπώλειαν, ἥτις σφόδρα ἐπηρεάζει τὴν εὐπραγίαν τῆς Μονῆς.

Πᾶσα ἄλλα ἔρχονται μοι, ἐξ ὅσων μοὶ ἀρρήγηθ' ὁ συνομιλήτης μου, εἰς τὴν αἰχμὴν τῆς γράφειδος! Τόσα ὠραία, ἐκτακτά, διδακτικά, σπάνια, θαυμαστά πράγματα ἤκουσα περὶ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐρήμου καὶ ἐπὶ τοῦ μεγίστου ἐν τῷ κόσμῳ γραντιώδους ὄγκου κειμένης Μονῆς ταύτης, ὥστε θρηγῶ καὶ κατοικίῳ ἐμαυτοῦ, διότι δὲν ἠτύχησα νὰ ἴδω αὐτήν! Ἐξ ὅσων δ' ἔμαθον, κρίνω, ὅτι οὐδὲν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ταξειδίων ὑπάρχει ἐπαινετότερον, διδακτικώτερον, εὐσεβεστέρον ἢ τὸ εἰς Σινᾶ. Τούτῳ ἀποδεικνύει ἡ καθ' ἑκατοντάδες ἐτησίως μετὰβασίς εἰς αὐτὸ τῶν Εὐρωπαίων περιηγητῶν καὶ τῶν Ρώσων προσκυνητῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ πανταλὴς ἐλλείψις Ἑλλήνων, πλὴν μιᾶς ἐξαίρετης ἐσχάτως, διότι ἐν ἧς ἀχρηστόν τι ἡ ξενικὴ, ἡ ἐπιβλαβὴς θὰ προσέτρεχον πολλοὶ καὶ αὐτοί...!

ΘΡΑΚΗ

Ὁ Πληθυσμὸς τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως.

Ἐπιστέλλουσι τῷ Ἀνατολ. Δελτίῳ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (ἀριθ. φύλλ. 111).

Τηλεγράφημα τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας δημοσιεύθη ἐν τῇ Κιτρίνῃ Βίβλῳ καὶ ἀναφέρει συνδιάλεξιν τοῦ κ. Καμπὼν μετὰ τοῦ μαρ-

κησίου Λάνδωνος περὶ τῆς ἀκροῦς περικοπῆς: «Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν (ὁ Λάνδων) μοὶ ἀπεκρίθη, ὅτι θὰ ἐδίδεν ἡμῖν ἐγγραφοὺς σημειώμα τῶν σκέψεών του περὶ τῶν δυνατῶν λύσεων (τῶν ἐν Ὁράκῃ μεταρρυθμίσεων), ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν ἡ ἐνέργεια τῶν Δυνάμεων φαίνεται αὐτῷ, ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τῶν βιλκετιῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἰωαννίνων, τοῦ μὲν περιλαμβάνοντος βουλγαρικοῦ, τοῦ δὲ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ».

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἠθέλησε διὰ τῆς τελευταίας φράσεως νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι οἱ Βούλγαροι τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως εἶναι πολυπληθέστεροι τῶν Ἑλλήνων. Τοιαύτη βεβαίωσις θὰ ἦτο ἀντικρὺς ἐναντία πρὸς τὴν ἀλήθειαν, πιστεῖν δὲ μᾶλλον, ὅτι ὁ Λάνδωνος ἠθέλησε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ ῥηθὲς νομὸς περιλαμβάνει πλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ἀληθὲς δὲ κατὰ τὴν ἐπίσημον τουρκικὴν στατιστικὴν ἡ δύναμις τῶν δύο φυλετικῶν στοιχείων ἔχει ὡς ἀκολούθως:

	Ἕλληνες	Βούλγαροι
Σαντζάκιον Ἀδριανουπόλεως	85,254	36,674
» Σαράντα Ἐκκλησιῶν	55,989	37,145
» Γκιουμουλτζίνας	15,050	21,609
» Δεδὲ Ἀγάς	22,765	15,296
» Καλλιουπλίως	62,056	1,807
» Ραιδεστοῦ	41,614	3,998
	282,728	116,529

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 5 Αὐγούστου 1905 ἀντιγράφοντες τὴν στατιστικὴν ταύτην ἐδηλοῦτε, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι, παραλαμβάνοντο ἐξ ἀπογραφῆς, ἥτις ἐνεργήθησα τὰς παραμονὰς τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ πολέμου ὑπεβίβασε συστηματικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα ἡ ἀπογραφή ἀναγνωρίζει τὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἐχόντων ὡς 3 πρὸς 1 περίπου.

Ἡ ὑπεροχὴ ἄλλως αὕτη ἰνυμολογήθη ὑπ' αὐτῶν τῶν Βουλγάρων. Πρὸ ὅκτου μηνῶν ἡ κυβέρνησις τῆς Σοφίας ἐν ἐγκυκλίῳ προωρισμένη νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων πρὸς τὸ βιλκετίον Ἀδριανουπόλεως συνετέρανε διὰ τούτων: (ιδεὲ Le Courrier de Sofia τῆς 19 Ἰουλίου).

«Εὐλόγως κατὰ λόγον τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων τῶν ἐν τῷ βιλκετίῳ τούτῳ, ἐνθα τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον κατέχει τὴν δεύτεραν καὶ μάλιστα τὴν τρίτην τάξιν κατ' ἀριθμὸν, αἱ ἡμέτεροι ἀξιώσεις πρέπει νὰ περιορίζωνται εἰς ἀποτελεσματικὸν ἐλεγχον τῶν πράξεων τῶν ἐγγυωμένων ἀρχῶν ὑπὸ τῶν Μ. Δυνάμεων, ὧν οἱ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ πρόξενον δύνανται τὸ γε νῦν ἔχον νὰ ἐπιφορτισθῶσι τὸν ἐλεγχον τούτων».

Τούτ' ἐστὶν εἰπεῖν, ἡ κυβέρνησις τῆς Σοφίας ἐδήλου σαφῶς πρὸς τοὺς πράκτορας αὐτῆς, ὅτι συμφέρον ἦτο νὰ ἀποσοβῇ τὸ σύστημα τῆς ἐν Ὁράκῃ αὐτονομίας, ἐπειδὴ θὰ κατεδείκνυε τὴν μειονεκτικὴν θέσιν τῆς βουλγαρικῆς φυλῆς. Τοῦτο δὲ τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον καίτοι τὸ βουλγαρικὸν στοιχεῖον κατέχει τὴν τρίτην τάξιν κατ' ἀριθμὸν, ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὑπεροχὴ τοῦ ἑλληνικοῦ εἶναι ἀπόλυτος. Ἐν τούτῳ οἱ Ἕλληνας οὐδένα σχεδὸν ἄλλον ἔχουσιν ἀνταγωνιστὴν ἢ τοὺς Ἰσραηλῆτας καὶ τοὺς Ἀρμενίους, οὗτινες οὐδεμίαν ἔχουσι πολιτικὴν ἀξίωσιν ἐν Ὁράκῃ.

Τὰς τουρκικὰς στατιστικὰς καὶ τὴν δῶσαν τοῦ στρατηγικοῦ Πετρώφ ἐπικρινόντων αἱ στατιστικαὶ τῶν σχολείων. Κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπισήμων βουλγαρικῶν στατιστικῶν ἡ σχηματικὴ προπαγάνδα κέντηται μόνον 162 σχολεῖα μετὰ 8,127 μαθητῶν (ὧν μόνον 4661 οὐδέποτε ἐξετάσθη), ἐν δὲ τὰ 403 ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτῶνται ὑπὸ 31,960 μαθητῶν (ιδεὲ τὸν συγκριτικὸν καὶ λεπτομερῆ πίνακα δημοσιευθέντα ἐν τῷ παραρτήματι τοῦ ὑπ' ἀριθ. 48 φύλλου τοῦ Bulletin d'Orient).

Ἰδιωτικαὶ τινες στατιστικαὶ προσφάτως δημοσιευθεῖσαι πειρῶνται νὰ διαλλάξωσι τὴν ἀλήθειαν πρὸς τὰ βουλγαρικὰ συμφέροντα παριστάσας τὴν ἑλληνικὴν ὑπεροχὴν ὡς περιοριζομένην εἰς τὰ μεσημβρινὰ διαμερίσματα. Τούτωντων δὲ κατὰ τὰς στατιστικὰς ταύτας ἐν τοῖς διαμερίσμασι τῆς Ἀδριανουπόλεως καὶ τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν αἱ δυνάμεις τῶν δύο ἐθνικότητων εἶναι ἴσαι σχεδόν. Ἐν μόνον εὐεξέλεγκτον γένος ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὸ σαθρὸν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου, τὸ γε αὐτὸ, ὅτι εἰς τὰ τρία σπουδαιότατα κέντρα τοῦ σαντζακίου, τὴν Ἀδριανουπόλιν, τὸ Διδυμοτείχον καὶ τὸ Ὀρτάκιο ἡ ὑπεροχὴ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῖς Βουλγάρους ἀφ' ἑαυτῶν εἰς 40,000 ψυχὰς.

Πληρέστερον ἐτι θὰ καταδείξῃ ἡ ἀλήθεια διὰ τῆς ἐπομένης λεπτομεροῦς στατιστικῆς, ἥτις συνταχθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει αὐθεντικῶν δεδομένων, εἶναι ἀξία πάσης πίστεως.

σώμα καὶ ψυχρότερον, ἀλλὰ γυναικίαν, ὑπερβαίνον-
τάς τας ἀνδρῆσιν ἐν πλείονι ἀντι καὶ ἐν ὁμοίωσι
καὶ φρονήσεσιν αὐτῶν.

Ὅτις τοι μὲν Βασιλεὺς θέλεις κατὰ διατάξιν
αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως δοῦναι ἅμα τὴν εἰς Αὐτὸν
ἐκείνου προσηγορίαν παρακλήσιν ὑποτάσσας τὰ εἰς
ἐξουσίαν τοῦ τοῦ σφαιρῆς εἰς τὸ ἡμῶν τῆς τιμῆς.
Ὁ δὲ ὁμαρκεῖ ἄνθρωπον συνστῆσαι εἰς τοὺς ἀπο-
λόγους τοῦ Ἀποστόλου θεστού, ὅπως παρῶσι πᾶσι
δυνατὴν ἐκτελεῖσαι εἰς τοὺς σφαιρῆς, ἢ καὶ ἡγε-
γῆται τῆς ἱατρικῆς, ὅλως, ἢ ἐλάττω τῆς ἐνέργου
τῆς κοσμητικῆς ἀναγκαζῆσαι, εἰς τὸ ἡμετέρο
ἐγγράμμο, προσέλασθαι ἐπιβλέπων, ὅπως παρῶσι
εἰς τοὺς ἀπορούς ὑποτάσσας τοῦ Πανεπιστημίου ἀ-
πειρῶν τῶν σχολῶν ὡς τῶν τῆς ἱατρικῆς αὐτῶν ἀ-
ναγκαῖα. Ἡ Ἐκτετατὴ τῶν ἀπορῶσεων Ἀγτικῶν
ἐκτελεῖται πᾶσι ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐκτελε-
σάντων. Ἡ διδασκίαν τῆς Νέας Ἀποστολικῆς ἐκτελεῖ
ἐπελθούσης τὴν διατάξιν τοῦ πρῶτου σφαιρῆς, ὅ-
πως παρῶσι εἰς τοὺς σφαιρῆς κατὰ τὰς εἰς τὸ
ἡμετέρο ἐγγράμμο ὑποτιθεῖσας ἐποχὰς εἰσέρχεται
μὴ ἐκτελεῖται, ὅτι οὐ. Ὁ ὅλως ἐκτελεῖται ἐξέ-
λγει ἐκτελεῖται τῶν αὐτῶν τῶν σφαιρῶν τὰς εἰς
τὰς ἐκτελεῖσαι εἰς τὴν αὐτὴν καὶ τὴν αὐτὴν τιμῆν. Ὁ
ἐκτελεῖται ὅλως ἐκτελεῖται Πικρῶς καὶ παρῶσι εἰς τοὺς
σφαιρῆς, τὸ ὅκασις μὲν καὶ ἐκτελεῖται μόνον τὸ
ὅτι πᾶσι μετὰ τοῦ πᾶσι τῶν αὐτῶν τιμῆς
εἰς διατάξιν ἀναρῶσιν καὶ καλλιεργεῖται ὅκα-
σις. Ἡ Πικρῶς ἐκτελεῖται ἐκτελεῖται ἀπειρῶ-
ν ἐκτελεῖται τῶν τοῦ σφαιρῆς ἢ προνο-
μῶν καὶ ὅλως ἐκτελεῖται τὸν Σκοπεύοντες τῆς Καλλι-
εῖας πλεονέκτες τὸ ἡμῶν τῆς ἀξίας τῶν σφαιρῶν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΒΟΜΗ

